

Sygn. akt I C 683/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: (...) M. B.

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Hubert Tomaszewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 czerwca 2018 r. w S.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w G. Oddziałowi w O.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie w całości;

II. zasądzić od powoda A. D. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w G. Oddziału w O. kwotę 3.634 (trzy tysiące sześćset trzydzieści cztery) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zwrócić powodowi kwotę 637,50 (sześćset trzydzieści siedem 50/100) złotych tytułem połowy opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)

Sygn. akt I C 683/18

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 20 czerwca 2018 r.

Powód A. D. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w G. Oddziału w O. kwoty 25.500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 8 lutego 2012 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska powołał się na zarzut przedawnienia, wskazując że 3-letni termin przedawnienia w niniejszej sprawie rozpoczął bieg po przerwie w dniu 7 lutego 2012 roku, a pozew został wniesiony 12 kwietnia 2018 roku.

Pismem z dnia 19 czerwca 2018 r. powód cofnął pozew przed rozprawą wyznaczoną na dzień 20 czerwca 2018 r., domagając się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych w oparciu o art. 103 k.p.c., ewentualnie nie obciążanie powoda kosztami procesu stosownie do art. 102 k.p.c. W uzasadnieniu swego

stanowiska podniósł, że dwukrotnie podejmował próby ugodowego, pozasądowego załatwienia sprawy. W przypadku zawezwania do próby ugodowej pozwany nie wyraził zgody na jej zawarcie, a w przypadku wezwania przesądowego nie zajął jakiegokolwiek stanowiska. Pozwany na etapie przedprocesowym nie podnosił zarzutu przedawnienia, zaś gdyby to uczynił, powód nie kierowałby sprawy na drogę sądową.

Wyjaśnienie podstawy prawnej postanowienia:

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu postępowanie podlegało umorzeniu.

Zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem rozprawy, zatem zgoda pozwanego nie była wymagana. Podkreślić przy tym należy, że moment rozpoczęcia rozprawy wyznacza – zgodnie z art. 210 § 1 k.p.c., zgłoszenie ustnie swych żądań i wniosków przez powoda.

Stosownie do art. 355 § 1 k.p.c., w takim wypadku Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, sąd orzeczono jak w pkt I.

W pkt II Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.634 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie zapadło w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Pozwany stosownie żądanie zgłosił już w odpowiedzi na pozew.

Jedyne odstępstwo od tej zasady może mieć miejsce w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11, LEX nr 1214570), co w niniejszej sprawie bezspornie nie miało miejsca.

Strona powodowa niesłusznie odwołała się do treści art. 103 k.p.c. Zgodnie bowiem z § 1 i 2 tego przepisu, możliwe jest włożenie na stronę kosztów wywołanych jej niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem, w tym w przypadku oczywiście nieuzasadnionej odmowy poddania się mediacji. Choć pozwany odmówił poddania się mediacji (k. 30-33), nie sposób traktować jego postawy jako oczywiście nieuzasadnionej. Pozwany nie miał obowiązku zgłaszania na etapie przedprocesowym swoich zarzutów przeciwko roszczeniu powoda, w tym zarzutu przedawnienia.

Przede wszystkim jednak podnieść należy, że powód, reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, dochodził zapłaty części odszkodowania, przy czym prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 13 listopada (...), sygn. akt IX Ca 524/13 oraz z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt IX Ca 748/17 zasądzono już na jego rzecz kwoty 30.500 złotych i 37.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 28 grudnia 2012 r., tytułem naprawienia szkody wynikającej z tego samego zdarzenia, na które powoływał się w sprawie niniejszej. Co istotne, w drugiej ze wskazanych spraw przedmiotem rozpoznania był zarzut przedawnienia zgłoszony przez stronę pozwaną. Powód w treści pozwu powoływał się na orzeczenia zapadłe w wymienionych sprawach. W tej sytuacji nie sposób uznać, aby ponowienie zarzutu przedawnienia w kolejnym postępowaniu między tymi samymi stronami było zachowaniem oczywiście niesumiennym.

Nie zachodził także szczególny wypadek, który miałby uzasadniać nieobciążanie powoda kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.

Samo subiektywne przekonanie strony powodowej o słuszności dochodzonego roszczenia nie ma istotnego znaczenia, gdyż w zasadzie w każdej sprawie powód wnoszący pozew do Sądu wychodzi z założenia, że jego roszczenie zasługuje na uwzględnienie (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 listopada 2016 r., VI ACa 1370/15, LEX nr 2252805). Podobnie przekonanie, że strona pozwana nie będzie korzystała z przysługujących jej zarzutów nie może stanowić o zaistnieniu szczególnie uzasadnionego wypadku, o którym mowa w art. 102 k.p.c. Podkreślić przy tym ponownie należy, że strona powodowa była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika będącego adwokatem, a zarzut przedawnienia był już przedmiotem rozpoznania w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami, o zapłatę części odszkodowania z tytułu szkody wynikającej z tego samego zdarzenia.

Na wysokość kosztów procesu, które powód ma obowiązek zwrócić pozwanemu, składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 3.600 złotych oraz koszt opłat skarbowych od pełnomocnictwa w kwocie 34 złotych. Wysokość wynagrodzenia wynika z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 t.j. z dnia 2018.01.30) – taką stawkę minimalną ustawodawca przewidział przy wartości przedmiotu sprawy od 10.000 zł do 50.000 zł (w niniejszej sprawie – 25.500 zł).

Zgodnie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, powodowi należy się zwrot połowy opłaty od pozwu z uwagi na to, że cofnięcie pozwu nastąpiło przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana, a po wysłaniu pozwanemu odpisu pozwu i zawiadomienia o terminie rozprawy.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)